

saa Henseende kan om Aaret 1929 oplyses, at af 986 Sager angaaende Rentenydere havde Kuren m. v. i 110 Tilfælde til Følge, at Invaliderenten blev inddraget; i 523 Tilfælde ansaa man det ikke for muligt straks at inddrage Renten, men bestemte, at Sagen senere skulde optages til Kontrol under Hensyn til det ved Kuren opnaaede Resultat, og endelig i 353 Tilfælde ansaa man ikke videre Kontrol for fornøden efter Kurens Resultat, d. v. s. at et invalideforsikringsmæssigt set betydende Resultat ikke var opnaaet ved Kuren.

Med Hensyn til Udgifterne ved de af Raadet iværksatte Helbredelsesforanstaltninger, herunder først og fremmest Kur og Pleje m. v., men ogsaa Oplæring o. lign. kan det oplyses, at der paa den paagældende Konto i Aaret 1929 er afholdt et samlet Beløb af ca. 650 000 Kr. af Invalideforsikringsfondens Midler, jfr. herved Lovens § 21.

2. Oplæringer.

En særlig Interesse for nærværende Udvalg knytter sig til de Tilfælde, i hvilke Invalideforsikringsraadet har iværksat Oplæring i Henhold til Invalideforsikringslovens § 20 eller § 24. Af saadanne Sager har der i Tiden fra 1. Oktober 1927 til 31. December 1929 ialt foreligget 97.

53 af Oplæringerne angik Invaliderentenydere, og 44 angik Ikke-Invaliderentenydere. De fleste af Oplæringerne var i Haandværk (navnlig Skomageri) med ialt 42 Tilfælde; derefter følger teoretisk Uddannelse med 24 Tilfælde og Oplæring i Syning og (eller) Modepynt med ligeledes 24 Tilfælde. Endelig har der været 4 Oplæringer i Handels- og Kontorvirksomhed og 3 i andre Fag.

De Lidelser, der hyppigst har givet Anledning til Oplæringer, er erhvervede Deformiteter med 25 (ca. en Fjerdedel) af Tilfældene samt Følger af Børnelammelse med ialt 13 Tilfælde. Andre talmæssigt betydeligere Invaliditetsaarsager er Amputationer (12 Tilfælde), Synssvækkelse og Blindhed (8 Tilfælde) samt Hjertelidelse (6 Tilfælde). Resten af Tilfældene, ialt 36, fordeler sig over 20 forskellige Invaliditetsaarsager med højst 3 paa hver.

Med Hensyn til Varigheden af Oplæringerne er det oplyst, at de fleste Oplæringer er temmelig kortvarige (lidt under en Trediedel under 1 Aar og et lignende Antal 1—2 Aar); ca. en Fjerdedel af Oplæringerne er dog af temmelig lang Varighed, nemlig over 3 Aar. Naar saa forholdsvis mange Oplæringer er af kortere Varighed end den almindelige Uddannelse i de paagældende Fag, skyldes det forskellige Forhold, nemlig dels, at det i nogle Tilfælde kun drejer sig om praktisk Uddannelse i en Del af det paagældende Fag, f. Eks. om Uddannelse i Reparationsarbejde, dels at der i visse Tilfælde kun er Tale om Fortsættelse af allerede tidligere paabegyndt Oplæring, og endelig forekommer Tilfælde, hvor Oplæringen kan foretages i forholdsvis kort Tid, da den paagældende ved en tidligere Oplæring i et beslægtet Fag, som han nu ikke længere kan arbejde ved paa Grund af Invaliditeten, har erhvervet sig Færdigheder, som er til Nytte under den nye Oplæring.

Ophold i Hjemmet under Oplæringen har ca. Halvdelen af de oplærte, medens noget over en Fjerdedel bor paa Lære(Uddannelses-)stedet, og noget under en Fjerdedel andetsteds (hovedsagelig hos fremmede).

Tabel XVI viser de forventede Omkostninger for Invalideforsikringen ved Oplæringen, hvorved bemærkes, at der i 30 af Tilfældene alene er Udgifter til selve Uddannelsen, i 25 af Tilfældene alene Udgifter til Ophold under Uddannelsen, og i de resterende 42 Tilfælde er Udgifter saavel til Uddannelsen som til Opholdet.